

Jógvan Sundstein við Agnar Nielsen:

Eri ikki dansari — men í dansi flytur man seg

Uppskotið hjá tjóðveldisflokkinum fall og landsstýrið leggur tí ikki frá sær — á hesum sinni. Agnar Nielsen skýrir fólkaflokkin fyrri ikki at duga samgongustev, meðan Jógvan Sundstein letur til at halda, at sambandsflokkurin dansar bert eftir einari pípu!!!

— Eg eri ikki nakar dansari, men í dansi er tað soleiðis, at man flytur seg.

Hetta hevði Jógvan Sundstein m.a. sum svar til tað, sum Agnar Nielsen førir fram í Dimmalætting týsdagin, um at fólkaflokkurin ikki dugir samgongustev.

Tað var Erlendur Patursson, sum læs brot upp úr Dimmalætting á tingfundi týsdagin seinra partin, ta uppskotið hjá tjóðveldisflokkinum, um at landsstýrið skal leggja frá sær, var til 3. viðgerðar.

I greinini undir heitinum, »Eitt orð er eitt orð og ein maður er ein maður«, skrivur Agnar Nielsen m.a., at samgongustev vísti fólkaflokkurin seg ikki at duga, at stavnsbandið, sjálvdrátturin og annar eginpolitikkur komu skjótt til sjóndar. Eisini skrivur

hann, at innan fólkaflokkin er nakað fundamentalt galið, og luttekur ein flokkurin í eini samgongu kann hann ikki samstundis taka sær rætt til at arbeiða sum einstaklingaflokkur.

Jógvan Sundstein, sum ikki hevði lisið greinina hjá Agnar Nielsen, segði, at fólkaflokkurin hevði rætt at siga sínar hugsanir. Hann helt seg hava skyldu at greiða Agnar Nielsen frá, at í einum samgonguarbeiði eiga hugsanirnar eisini at bróast.

Til tað, sum Agnar Nielsen sigur í grein síni um at eitt orð er eitt orð og ein maður er ein maður, segði Jógvan Sundstein, at fólkaflokkurin hevði roynt at liva upp til tað. Hann vónaði, at sambandsflokkurin ger tað sama.

— Men tað er ikki tað

sama sum at dansa eftir einari pípu, uttan mun til um pípan spælir eitt veruligt lag ella er eitt diktat frá einum ávisum persón, endaði Jógvan Sundstein.

Men hann fekk átalur frá Adolf Hansen. Hann átaladi, at tingformaðurin brúkti landsins hægsta røðarapall at svara nokrum »svassi« í Dimmalætting.

— Tað kann hann brúka Dagblaðið til, segði Adolf Hansen.

Orðaskiftið, sum endaði á dansigólvinum við stevi og piputónleiki, byrjaði annars við kærkomnum várvónum.

Erlendur Patursson visti á, at uppskotið hevði verið til 2. viðgerð á Grækarismessu, sum ber vón um ein ljósari dag — at nú er brátt summar í hondum eftir ein langan og stírdan vetur.

Men várvónirnar hjá Er-

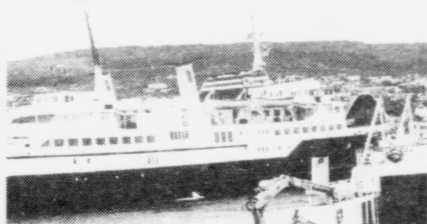
lendi Patursson, tjóðveldisflokkinum og javnaðarflokkinum brustu.

Við atkvøðugreiðsluna fekk uppskotið 13 atkvøður — frá tjóðveldis- og javnaðarflokkinum. 17 tinglimir — teir sum vóru á fundi úr sambandsflokkinum, fólkaflokkinum og úr sjálvstýrisflokkinum og framburðs- og fiskivinnuflokkurin — atkvøddi ikki.

Atli Dam mælti annars til, at biða við atkvøðugreiðsluni, tí samgongan var ikki fullmannað, og ein av sambandsmonnum, sum hevur boða frá, at hann ivast í at halda fram við at stuðla samgonguna, var ikki á fundi. Hann meinti helst við Jógvan Olsen. Men Jógvan Sundstein setti uppskotið til atkvøðugreiðslu, tí einki ynski var frá uppskotsstíllarunum um at biða við atkvøðugreiðsluni.

Teistin kundi ikki sandblásast í Føroyum

Jørgen Thomsen sigur, at vit lata ov ofta aðrar fara við peningi, sum annars kundi verið í landinum til gagns fyrri virki og arbeiðsfólk

Næstan í øllum forom verða føroyskar skipasmíðjur og aðrar smíðjur nytta til umvælan av skipunum hjá landinum. Hetta upplýsti Olaf Olsen, landsstýrismaður, í einum svari til løtingsmannin Jørgen Thomsen, úr javnaðarflokkinum.

Eysturoyartingmaðurin spurdi í fyrsta lagi, hvi landsins skip ikki verða umvæld og viðgjørð í Føroyum, tá mogleikar sýnast fyrri hesum, og at arbeiðsloysi eisini er millum handverkarar og arbeiðsmenn.

I øðrum lagi spurdi Jørgen Thomsen, um landsstýrið hevur í samband við dokkseting av Teistanum kannað mogleikan fyrri at fáa hetta gjørt í Føroyum.

Hava gjørt iløgur í eina turrdokk

I viðmerkingunum sigur Jørgen Thomsen m.a., at arbeiðsloysið, sum ger meira og meira var við seg, ger seg eisini galdandi á skipasmíðjunum.

Hann visir á, at hetta helst kemst av tí, at fiskiskipaflostin hevur havt tað ógvuliga trongligt peningaliga í eitt langt áramál.

Jørgen Thomsen visir eisini á, at føroyingar hava gjørt stórar iløgur í skipasmíðjur og í eina turrdokk. Og at enda sigur hann í viðmerkingunum:

— Vit gera ov nógv av at lata aðrar fara við tí peningi, ið annars kundi verið í landinum, til gagns fyrri vinnuvirki og arbeiðsfólk her heima.

Ein sandblásing sum ikki kann gerast

ast í Føroyum

I svarinum sigur Olaf Olsen, at landsstýrið kannaði mogleikan at fáa Teistan sandblástan í Føroyum, men tann sandblásingin, sum krevst, kann ikki gerast í Føroyum. Harafturat verður botnurin viðgjørður við eini sjálvpólerandi maling.

Annars leggur Olaf Olsen afturat:

— Smyril var í dokk á Skála í fjør til aksilsyn. Tá varð botnurin eisini kannaður, og visti tað seg, at við smávegis abotum kundi Smyril halda fram í tveyr áfrat uttan at verða dokksettur.

Soleiðis er hetta ein stórur fyrimunur, við tað at skipið ikki nýtist at verða dokksett hvørt ár, men í staðin annað ella tríðja hvørt ár. Tí verður hetta gjørt uttanlands nú, meðan hann kortini er har í sigling.

Skal betur kunna loysa seg

Eftir at hava fingið svarið segði Jørgen Thomsen, at hann helt tað kanska ikki vera lógið, tá »privatinteressurnar« fóru av landinum at gera arbeiðir, tá tað var biligari har. Men hann helt tað vera lógið, at landið fór av landinum. Sum dømi nevndi hann Nónhamar, sum fekk eina umfavnandi umvæling í Noregi í fjør.

Olaf Olsen helt, at tilboðini um Nónhamar vóru fingin, aðrenn hetta landsstýrið tók við. Annars upplýsti hann, at landsstýrið arbeiðir við ætlanunum, soleiðis at tað betur skal loysa seg at gera umvælingar o.t.l. í Føroyum.

Jóannes Dalsgaard:

Hækkið bjálvingarlánini

Tingmenn halda, at 20.000 kr. til bjálvingarlán er í minna lagi nú. Jóannes Dalsgaard mælti tí til at hækka upphæddina, tí pris- og tollhækkingar hava verið stórar seinasta árið. Karin Kjølbro tók undir við honum.

Uppskotið hjá landsstýrinum um at veita pensionistum »bjálvingarstuðulslán«, sum landsstýrið kallar tað, var til 1. viðgerð mikudagin. Uppskotið fekk góða móttöku.

Uppskotið miðjar imóti at veita fólk, avlams- og einkjupensionistum, sum búgva í egnum húsum, eitt stuðulslán til bjálving og útskiftan av vindeygum.

Lánið er rentu- og avdráttarfrítt, og henda fríttókan heldur fram um einkjan ella einkjumaðurin situr í óskiftum búgvi, sjálvt um viðkomandi ikki er pensionistur.

Men fríttókan fyrri rentur og avdrøg heldur uppat, um húsin verða seld ella

viðkomandi heldur uppat at vera fólkapensionistur.

Eitt sindur av orðaskifti var um málið. Jóannes Dalsgaard, úr javnaðarflokkinum, visti á, at upprunin til uppskotið var eitt uppskot frá javnaðarflokkinum fyrri einum ári síðani. Hann helt, at landsstýrið kundi havt avgreitt málið fyrri langari tíð síðani.

Hann segði, at av somu orsök hava pensionistarir havt eitt tap, og handverkararnir eru ikki slopnir í gongd.

Jóannes Dalsgaard segði tað hava týðning, at umsitingin ikki bleiv ov tung. Eisini mælti hann til at geva pensionistunum so einfaldar og nágreinligar upplýsingar sum mogleigt um hetta tilboðið.

Karin Kjølbro fegnaðist um, at tað var gingin so stutt tíð, síðan lögtingið hevði álagt landsstýrinum at koma við uppskotinum, og til tað aftur kom á ting-

borð.

Hon mælti til at hugsa um, at nógv eldri ikki vilja fara skuldbundin í grovina, tí, sum hon segði, nú hava tey 20.000 í panti í húsinum.

Karin Kjølbro spurdi annars, um landsstýrið ætlar at veita pensionistum, sum fara at bjálva hús sín, brennistudning.

Áge Ellefsen visti á, at uppskotið liggur meira á tann bógvin at spara landshúsarhaldinum pening. Hann mælti tí til at gera eina generella lóg, sum fevnir um øll, sum búgva í eldri húsum. Áge Ellefsen segði, at iløgan varð betur, um lógin varð viðkað.

Eilif Samuelsen segði, at kjakast kundi, um upphæddin var nógv stór. Men hann visti til grein í lógini, sum sigur, at útreiðslur til m.a. kanning, tinglesing og byggjarentur kunnu leggjast út.

Sjálvur helt hann, at teir pensionistar, sum fóru

ting-
nýtt

at bjálva húsini, eisini áttu at fáa brennistudning enn nøkur ár.

Annars segði Eilif Samuelsen, at spurningurin er um at velja — annaðhvørt at lata 1200 kr. árliga í brennistudningi ella at lata pening til bjálving.

Landsstýrismaður helt tað vera ynskiligt, at flest mogleig fóru at bjálva hús sín.

Annars upplýsti Eilif Samuelsen, at ætlanin er at taka bjálvingarspurningin upp í síni heild, soleiðis at lógin fyrri bjálvingarláni verður rúmari.

Uppskotið hjá landsstýrinum er beint í sosiala nevndina.